

Ἄλλο γεγονός, ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς, εἶναι ὅτι ὡς πωληταὶ ἐμφανίζονται ἡ ἀνοῦσα τῆς σπήλαινας ὁμοῦ καὶ ὁ σύζυγος γεώργης. Ὅτι δηλ. πωληταὶ εἶναι ἀμφοτέροι οἱ σύζυγοι. Συνδυαζόμενον τοῦτο πρὸς ὅσα ἐν 27 ἐκθέτω, νομίζω ὅτι καὶ ἐνταῦθα πρόκειται περὶ κοινοκτῆτου πράγματος τῶν συζύγων, τὸ ὅποιον δι' αὐτὸ εἶναι ὑποχρεωμένοι ὥπως τὸ πωλήσουν ἀπὸ κοινοῦ. Ἀποτελεῖ δὲ καὶ τοῦτο μίαν ἐπὶ πλεόν ἀπόδειξιν, περὶ τοῦ ὅτι ἐν Σίφνῳ ἴσχυεν ὁ θεσμὸς τῆς συζυγικῆς κοινοκτημοσύνης. Τοῦτο, καίτοι δὲν μοὶ διαφεύγει ὅτι ἐκ τῶν πωλητῶν μνημονεύεται ἡ σύζυγος πρώτη κατὰ σειρὰν καὶ ἔπεται ὁ σύζυγος (στίχ. 3-4). Ἄν δὲ αὐτὸ συμβαίνει ἐκ νομικῆς τινος ἀνάγκης ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας δὲν δύναμαι ν' ἀποφανθῶ.

Ἡ Ἀνοῦσα προσδιορίζεται μὲ τὸ μητρωνυμικόν της, δηλ. τῆς Σπήλαινας (στίχ. 3 καὶ Verso στίχ. 4-5). Ἦτο ἄρα γε νόθος; Βλέπε 4.

Θημωνιά = «μικροὶ ἐκ ξηρολιθιᾶς οἰκίσκοι, διηρημένοι εἰς τρεῖς διακεκριμένους χώρους»: Π. ΖΕΡΛΕΝΤΗ, *Μαντροκάθισμα, βουδομάντρες, θημωνιά, μιᾶτο* (ἐκ τοῦ γεωργικοῦ καὶ ποιμενικοῦ βίου τῶν Συρίων), Ἑρμούπολις 1923 σελ. 3 ἐπ. Ἀ. ΔΡΑΚΑΚΗ, *Ἡ Σῦρος ἐπὶ Τουρκοκρατίας*, τόμ. Α' Ἑρμούπολις 1948 σελ. 114.

Τὸ τίμημα ὁρίζεται εἰς ρεάλια. Ριάλι δὲ καὶ ρεάλι εἶναι νόμισμα ἰσπανικὸν ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ ἰσπανικοῦ ταλλήρου: ΣΤ. ΣΚΟΠΕΤΕΑ, *Ἐγγραφα ἰδιωτικὰ ἐκ Δ. Μάνης τῶν ἐτῶν 1547-1830*, Ἀθῆναι 1950 (= Ἀνάτυπον ἐκ τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τεύχος 3, 1950), σελ. 109 ὑπὸ XXIV, 13. Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Ι. ΣΒΟΡΩΝΟΥ πρὸς τὸν Σπ. Λάμπρον ἐν Νέῳ Ἑλληνομνήμονι 2, 1905, σελ. 406 σημ. 1, *pezza da otto reali* — μνημονευομένην εἰς τὸ ὑπόμνημα τῶν Μανιατῶν τοῦ ἔτους 1670 τὸ ὑποβληθὲν παρ' αὐτῶν εἰς τὸν Φερδινάνδον καὶ δημοσιευόμενον ὑπὸ τοῦ ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ, αὐτόθι σελ. 402 ἐπ. — εἶναι τὸ ἰσπανικὸν ἀργυροῦν νόμισμα (τάλληρον) Φιλίππου τοῦ Δ' (1621-1665) τὸ ὑπὸ μὲν τῶν Γάλλων καλούμενον *Real de 8* ἢ *Piastre vieille de Mexique*, γερμανιστὶ δὲ *Piaster zu 8 Realen*. Ταῦτα καλοῦνται κοινῶς *ριάλια* ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀνακαλύπτονται δὲ τοιαῦτα καθ' ἐκάστην ἐν Ἑλλάδι. Οὕτω καὶ ὁ Δ. ΠΑΣΧΑΛΗΣ, *Νομικὰ ἔθιμα τῆς νήσου Ἀνδρου* εἰς «Ἀρχεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν» 5, 1925, σελ. 20 σημ. 1, ὅστις ὑποστηρίζει ὅτι τὸ *ριάλι* ἑταυτίζετο πρὸς τὸ τουρκικὸν γρόσιον, ἔχον τὴν ἰδίαν περίπου πρὸς αὐτὸ ἀξίαν. Βλέπε 55, ἀποδεικνύον τὸ τελευταῖον γεγονός.

= 1773 : ἰουναρίου : 18 : σίφρος

- 1 τὴν σήμερον. ἐναφενίστην. εἰς (σ)εμένα. τὸν γρα-
- 2 φέαν. καί. εἰς τούς. κάτωθεν. ἀξιοπίστους
- 3 μαρτύρους. ἡ ἀνούσα. τῆς. (σ)πήλαινας. ὁμοῦ. καὶ
- 4 ὁ σύζυγός. γεώργης. γιανουλάκη. καί. πουλοῦν
- 5 καί. παραδίδουν. καί. αἰωνίως. ἀλλοτριώνουν. τοῦ

6 σιόρ. κωσταντάκη. μπάον. τὸ χωράφι. μὲ
 7 θημωνιάν. καί. κατοικίαν. καθώς. εὐρί-
 8 σκεται. διὰ ρεάλια. ἑκατό. ἦτοι ρ: 100
 9 καί. ἀπὸ τὴν. σήμερον. καί. εἰς τὸ ἐξῆς. νᾶναι.
 10 καί. νὰ ὀνομάζεται. τὸ αὐ(τ)ὸ. χωράφι. τοῦ σιόρ. μ-
 11 πάον. προυκίσι. χαρίσι. τινάς. νὰ μὴν ἡμ-
 12 πορῇ. νὰ τόν. διασείση. ὥς. πρᾶμα. ἐδικό
 13 του. καί. καλά. ἀγορασμένο. ὅθεν. διὰ
 14 κάθε. καιροῦ. ἔνδειξιν. ἐγένονε τὸ πα-
 15 ρόν. δι' ἀσφάλειαν. καί. τὰ ἐξῆς. τὸ αὐ-
 16 φτό. χωράφι. ὀνομάζεται. εἰς στήν ἄσπρη
 17 μά(ν)τρα.

2^a X. 18 = δημήτριος ποντεντάκης μάρτυς

1ⁿ X. 19 *Ιω.≠ μάτζας πα-*
 20 *ρακληθείς. ἔγρα-*
 21 *ψα. καί. μαρτυρῶ*

Verso

3ⁿ X. 1 *Πούληση τὸ*
 2 *χωράφι στ. το-*
 3 *ργια ὁποῦ ἐπῆ-*
 4 *ρα ἀπὸ τὴν ἀνού-*
 5 *σα τῆς σπήλαινας ρ 100*

7

Πώλησις οἰκιῶν

1814, Ἀπριλίου 4
 Σίφνος

Ἡ Καλή, θυγάτηρ Γεωργίου Κωλίτη ἢ Κοιλίτη, πωλεῖ πρὸς τὸν Κωνσταντάκη Μπάον οἰκίας αὐτῆς κειμένας εἰς θέσιν «ἀλώνια», ἀντὶ τιμήματος τριακοσίων πέντε γροσίων· δηλοῦται ρητῶς, ὅτι ὁμοῦ μὲ τὴν κυριότητα μεταβιβάζεται καὶ ἡ ἀγγραφεὶα τῆς τελέσεως κατ' ἔτος μιᾶς ἀρτοκλασίας μετὰ λειτουργίας ἐπὶ πληρωμῇ εἴκοσι παράδων εἰς τὴν εἰς τὸν Παπακωνσταντὴν Σπαθάραν ἀνήκουσαν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

Τὸ ἔγγραφον εἶναι ἰδιωτικόν. Συνετάχθη ὑπὸ τοῦ Νικολάου Βαλέτα (στίχ. 18), ὅστις

